

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets formål og baggrund

Formålet med lovforslaget er at ændre reglerne om erhvervelse af dansk indfødsret ved erklæring, således at unge udlændinge, der har begået kriminalitet, ikke længere får adgang til at opnå dansk indfødsret ved at afgive erklæring over for statsamtet.

Baggrunden for lovforslaget er, at der i den senere tid har været megen debat om det forhold, at unge udlændinge, der er sigtet eller dømt for kriminalitet, har mulighed for at få dansk statsborgerskab ved erklæring. Dette skyldes, at der efter erklæringsreglerne ikke stilles krav med hensyn til kriminalitet.

Det findes ikke rigtigt, at unge udlændinge, der har begået kriminalitet, herunder eventuelt grov kriminalitet, kan få dansk indfødsret ved erklæring. Disse unge må ligesom andre udlændinge henvises til at søge om dansk indfødsret ved naturalisation. I retningslinierne vedrørende naturalisation stilles en række krav til ansøgerne, bl.a. med hensyn til kriminalitet.

De øvrige erklæringsregler i indfødsretsloven (om adgangen for tidligere danske statsborgere og for nordiske statsborgere til at erhverve dansk indfødsret ved erklæring) ændres ikke, men det præciseres i lovteksten, at en person, der er dømt til udvisning, ikke kan få dansk statsborgerskab ved afgivelse af erklæring.

2. Gældende ret

Efter den gældende bestemmelse i indfødsretslovens § 3 kan en udlænding, som har haft ophold her i riget i sammenlagt mindst 10 år, heraf sammenlagt mindst 5 år inden for de sidste 6 år, erhverve dansk indfødsret ved at afgive erklæring herom over for statsamtet. Erklæringen skal afgives mellem det fyldte 18. år og det fyldte 23. år.

Udover alderskravet stilles der således kun krav vedrørende den periode, den erklærende skal have opholdt sig i Danmark.

Bestemmelsen fik sin nuværende affattelse ved lov nr. 1018 af 23. december 1998. I den forbindelse blev

den alder, hvorfra indfødsret kan erhverves ved erklæring, generelt nedsat til 18 år fra 21 år.

Der findes også andre erklæringsregler i indfødsretsloven. Således kan tidligere danske statsborgere samt personer, der har statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, få dansk indfødsret ved afgivelse af erklæring.

Efter § 4 kan en tidligere dansk statsborger, der har boet her i riget indtil det fyldte 18. år, få dansk statsborgerskab ved erklæring efter at have boet her i 2 år. Dette gælder dog kun, såfremt den pågældende mister sit fremmede statsborgerskab ved erhvervelsen af dansk indfødsret.

Efter § 10 B kan en nordisk statsborger erhverve dansk indfødsret ved afgivelse af erklæring. Det er bl.a. en betingelse, at den pågældende har haft fast bopæl her i riget i de sidste 7 år og ikke i løbet af denne periode er idømt frihedsstraf eller foranstaltning, der kan ligestilles hermed.

Endelig kan en person, der tidligere har haft dansk statsborgerskab, og som derefter vedblivende har været statsborger i et andet nordisk land, erhverve dansk indfødsret ved at afgive erklæring efter indfødsretslovens § 10 C. Det er alene en forudsætning, at den pågældende har taget fast bopæl i Danmark.

Bestemmelserne i § 10 B og § 10 C fremgår direkte af en overenskomst om statsborgerret, som Danmark har indgået med de øvrige nordiske lande.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser m.v.

Lovforslaget skønnes ikke at medføre økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige af betydning.

Lovforslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

De personer, der efter forslaget ikke kan afgive erklæring, men som er henvist til at indgive ansøgning om naturalisation, skal betale et gebyr på 1.000 kr. for behandlingen af naturalisationsansøgningen, jf. herved indfødsretslovens § 12, stk. 1, og bekendtgørelse nr. 162 af 7. marts 1995. Erhvervelse af dansk indfødsret ved erklæring skal fortsat være gebyrfri.